

Universitaire proefschriften over Oostende en de kuststreek

In het "Verslag over de toestand van de Universiteit Gent gedurende het Academiejaar 1978-1979", verschenen in 1980, hebben wij enkele thesissen van studenten van de Rijksuniversiteit opgemerkt. Allereerst het proefschrift van John Devos (Oostende), De vissers te Oostende : 1870-1889. Grondlijnen voor de studie van hun Gemeenschap". Verder Jan Parmentier (Sint-Niklaas), De Oostendse handel op de Arabische Zee en Voor-Indië (1714-1735), en Erwin Rombaut (Oostende), Studie van de demografische en sociaal-economische componenten van een Plattelandsstreek. Het Arrondissement Oostende van 1800 tot 1830. Henri Bouillon (Knokke) bestudeerde leven en werken van "Dr. Eugeen van Oya". Paul Soete (Oostende) vergeleek de "Interferentieverschijnselen in het An van Oostendse dialectsprekers". Elsje Casier (Oostende) had het over "Koekelare, een historisch-geografische benadering aan de hand van een landboek", Hans Dufourmont (Kortrijk) over het "Eolisch transport en golfwerking bij de strandevolatie te Oost-Duinkerke". Anne-Marie D'Hondt (Sint-Niklaas) maakte een "Vegetatieanalyse van enkele duinpannen gelegen aan de Belgische Westkust". Luc Toye (Kortrijk) handelde "Over een nieuw betonneringsvaartuig voor het Bestuur van het Zeewezen te Oostende". Gina Fichet (Oostende) onderzocht "De economische betekenis van de luchthaven van Oostende". Géén enkele publikatie van het Onderwijzend en het Wetenschappelijk Personeel van de Rijksuniversiteit Gent handelt expliciet over onze stad en streek. Dit is eveneens het geval voor de reeks "Bibliographia Academica" (XIV, 1969-1975, deel A : Groep der Humane Wetenschappen) (Leuven, Universitaire Pers, 1980) die, sedert 1834, de bibliografieën uitgeeft van het academisch en wetenschappelijk personeel van de Leuvense Katholieke Universiteit ... Proefschriften van studenten van de K.U. Leuven worden, gezien het grote aantal, nergens in druk opgesomd, voor zover althans ik hier weet van heb !

Emiel SMISSAERT

Gaston Duribreux en zijn oorlogsthematiek

Na 1945 gaat de grootste aandacht bij de Nederlandse prozaschrijvers naar de recente gebeurtenissen van de tweede wereldoorlog. De eerste wereldoorlog verdwijnt praktisch totaal uit de literatuur. Gaston Duribreux (°Oostende 28 mei 1903), romancier en novelist, grijpt nog regelmatig terug naar het eerste grote wereldconflict en zijn nasleep. In een essay over "De Eerste Wereldoorlog als thema in het Vlaams verhalend proza" (Brussel, 1969), blz. 53-57, is H. Van Hoecke van oordeel dat G. Duribreux "(...) in de Vlaamse oorlogsliteratuur een eigenaardige figuur is" en durft hem, wat de tweede wereldoorlog betreft, "een centrale, zoniet de centrale figuur" noemen. H. Van Hoecke : "Het eigene ligt hierin dat hij één der zeldzamen is die de twee wereldoorlogen scherp met mekaar heeft geconfronteerd, en die kennelijk ermee begaan is het verband te vinden tussen beide. (...) Twee van zijn romans "De grote Hemme" (1950) en "Het wrede Spel" (1960) brengen het relaas over de thuisfrontbelevissen tijdens de eerste wereldoorlog. (...) Een derde roman, de sleutelroman voor zijn ganse oeuvre, is "De zure Druiven" (1952), die zich afspeelt tijdens de tweede wereldoorlog, hoewel het precies in deze roman is dat de connecties met de eerste oorlog worden gelegd". De essayist bespreekt en vergelijkt kort Duribreux' drie romans en looft de figuur van de ten onrechte miskende schrijver, die zijn verhalen situeert onder de bevolking van zijn geboortestad Oostende en streek : zeelieden, boeren, handelaars, soldaten, de jeugd. Twee onuitgegeven licentiaatsverhandelingen bestuderen Duribreux' verdienstelijk werk. Georges Ingels ontleedde "Het oeuvre van Gaston Duribreux" (Brussel, 1968) en Marie-Joseph Deknudt besprak het thema van "De zee bij Gaston Duribreux" (Leuven, 1970).

E. SMISSAERT